

Fata babei și fata moșneagului

Adaptare după Ion Creangă, de Mariana Enache

Grafica:
Mihaela RAILEAN

ERAU ODATĂ UN MOȘNEAG ȘI O BABĂ ȘI FIECARE AVEA CÂTE O FATĂ. FATA BABEI ERA SLUTĂ, ȚÂFNOASĂ ȘI REA IAR FATA MOȘULUI ERA FRUMEOASĂ, HARNICĂ, ASCULTĂTOARE ȘI BUNĂ LA INIMĂ. CU TOATE CĂ FĂCEA TREBURILE CELE MAI GRELE DIN GOSPODĂRIE, BABA NU ERA MULȚUMITĂ ȘI O CERTA TOT TIMPUL, IAR PE MOȘNEAG ÎL ÎNDEMNA ÎNTRUNA SĂ O ALUNGE DE ACASĂ. ASTFEL, ÎNTR-UNA DIN ZILE, FIIND FOARTE AMĂRÂT DE CÂTE-I SPUNEA BABA, MOȘUL A CHEMAT-O PE FATA LUI ȘI, CU MÂHNIRE ÎN SUFLET, I-A SPUS SĂ PLECE DE ACASĂ. DAR A SFĂTUIT-O, CA UN TATĂ GRIJULIU, CĂ PE UNDE S-A DUCE SĂ FIE SUPUSĂ, BLAJINĂ ȘI HARNICĂ.

FATA MOȘULUI A PLECAT SUPĂRATĂ LA DRUM ȘI A MERS
EA CE A MERS, PÂNĂ CE ÎN CALE I-A IEȘIT O CĂȚELUȘĂ
BOLNAVĂ ȘI SLABĂ CARE, CUM A VĂZUT-O PE FATĂ, I-A ZIS: „FATA
FRUMOASĂ ȘI HARNICĂ, FIE-ȚI MILĂ DE MINE ȘI MĂ GRIJEȘTE, CĂ
ȚI-OI PRINDE ȘI EU BINE VREODATĂ!”. ATUNCI FETEI I S-A FĂCUT
MILĂ: A SPĂLAT CĂȚELUȘA ȘI A GRIJIT-O FOARTE BINE. APOI, FATA
MOȘULUI CEA HARNICĂ A ÎNGRIJIT UN PĂR PLIN DE OMIZI,
O FÂNTÂNĂ PĂRĂSITĂ ȘI A LIPIT DE-ȚI ERA MAI MARE DRAGUL UN
CUPTOR CARE ERA GATA SĂ
SE RISIPEASCĂ.

